

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 36933-08 מדידה ואחי' נ' גל כהן ואחי'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט יובל גזית

36933/08

התובעים

1. ד.פ.
  2. ע.פ.
  3. א.פ.
- ע"י ב"כ עו"ד פרוייליך

נגד

הנתבעות

1. ה.ג.כ.
2. אליהו בע"מ חברה לביטוח
3. המאגר הישראלי לביטוחי רכב "הפול" ע"י ב"כ עו"ד טרחמן

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16

פסק דין

1. לפני תובענה לתשלום פיצויים בגין נזקי גוף, אשר על פי הנטען נגרמו לתובע עקב שלוש תאונות דרכים שחותרחושו ביום 13.6.2006, ביום 22.11.2007 וביום 15.2.2008.

2. התביעה הוגשה לפיצוי בגין נזקי גוף ובהתאם לחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה 1975 (לחלן: "החוק").

רקע עובדתי:

3. התובע חינן יליד 22.2.1991, כיום עוסק בעבודות מזדמנות בתחומים שונים. בעת התאונה הראשונה היה התובע בן 15, בעת התאונה השנייה היה התובע בן 16, ובעת התאונה השלישית היה התובע בן 17 שנים. כיום התובע חינן בן 25 שנים.

בית משפט שלום בתל אביב - יפו

ת"א 08-36933 פדידה ואח' נ' גל כהן ואח'

תיק חיצוני:

4. חנתבעת 2 אליחו חברה לביטוח בע"מ ביטוח הרכב מ.ר 16-68-127, נהוג בידי חנתבע 1, אשר פגע בתובע בהיותו הולך רגל בתאונה הראשונה, וחנתבעת 3, המאגר הישראלי לביטוחי רכב ("הפרל"), ביטוח הקטנוע מ.ר 3725564 עליו רכב התובע עת נפגע בתאונות השנייה והשלישית.
5. כתוצאה מן התאונה הראשונה הובהל התובע לביח"ח איכילוב, שם אובחן כסובל מחבלה בברך שמאל. לאחר התאונה השנייה הובהל התובע לביח"ח וולפסון, שם אובחנו אצלו תבלות בצוואר, בגב, בכתף ימין, ביד ימין, במפרק ימין, באגן, במפרק ירך ימין וברגל ימין. לאחר התאונה השלישית הובהל התובע לביח"ח איכילוב, שם אובחנו אצלו תבלת ראש עם אובדן הכרח וכאבי ראש, חבלת בבית חוזה עם תסחיף ריאתי וחבלות בכתף ימין, במפרק ימין במפרק ירך שמאל, בברך ימין ובברך שמאל עם פצעי חתך. התובע אושפז בבית החולים איכילוב, וביום 2.3.08 הועבר להמטך אשפוז שיקומי במרכז הרפואי "רעות" ושחרר לביתו ביום 30.3.08.
6. לאחר שהחלה שמיעת התיק הגיעו הנתבעים 1-2 והתובע להסכם פשרה לפיו **תסולק התביעה בנוגע לתאונה הראשונה בסך כולל של 8704 ₪.**
7. חנתבעת 3 מודה בכיסוי הביטוחי עפ"י החוק. הצדדים חלוקים באשר לגובה תנוק.
- הנכות הרפואית:**
8. התובע נבדק ע"י אורטופד מומחה בכירורגיה אורטופדית, פרופ' אברהם גנאל, אשר מצא בבדיקתו הגבלה קשה בתנועות מפרק ירך שמאל מלווה בכאבים, דלדול שריר העכוז החיצוני (גלוטאוס מדיוס) משמאל, תחושה ירודה באזור אספקת העצב הירכי השטחי משמאל, דלדול בהיקף שרירי ירך שמאל וצלקות גוף מכוערות. עוד ציין המומחה כי בדיקת עמוד שדרה מותני תקינה. בבדיקה חוזרת מצא המומחה ממצאים דומים.
9. בהסתמך על קובץ תקנות המל"ל העריך המומחה את דרגת נכותו בשיעור כדלקמן:
- 30% בגין שינויים ניווניים שלאחר חבלה במפרק ירך שמאל המלווים בהגבלה בטווח התנועה לפי סעיף 1135(ד).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 36933-08 פד"ח ואח' נ' גל כהן ואח'

תיק חיצוני.

- 1 10% בגין נזק עצבי לעצב הירכי השטחי לפי סעיף 32 (6) א'1.
- 2 10% בגין צלקות גוף מכערות לפי סעיף 175(1)ב'.
- 3
- 4 עוד קבע המומחה לתובע נכות זמנית בשיעור 100% למשך שישה ימים לאחר התאונה ו-30% למשך
- 5 חודש נוסף לאחר התאונה השנייה ונכות זמנית בשיעור 100% למשך חצי שנה לאחר התאונה
- 6 השלישית, וכן נכות זמנית בשיעור זהה למשך חודשיים נוספים לאחר ניתוח שעבר התובע להוצאת
- 7 שבבי עצם ממפרק הירך, ניתוח שנערך ב-7.6.2009.
- 8
- 9 10. כן נבדק התובע ע"י מומחית בהמטולוגיה, פרופ' דינה מיטס, אשר קבעה כי לא נותרה לתובע כל
- 10 נכות צמיתה בתחום זה בעטייה של התאונה, אולם נותרה לו נכות זמנית בשיעור 10% לפי סעיף
- 11 2 בין א' לבי' במשך שנה לאחר התאונה עקב הצורך לקחת קומדין במהלך שנה זו והפרעות
- 12 חקרישה חנובעות מהשפעת התרופה.
- 13
- 14 11. כן נבדק התובע ע"י ד"ר שבתאי ורסנו, מומחה למחלות ריאה, אשר קבע כי לתובע לא נותרה כל
- 15 נכות בתחום זה בעטייה של התאונה.
- 16
- 17 12. בנוסף, נבדק התובע ע"י מומחה לגנירולוגיה, ד"ר מנחם שדה, אשר קבע כי לא ניתן לקשור בין כאבי
- 18 הראש עליהם מלין התובע ובין התאונה, וכי בדיקתו הגנירולוגית של התובע תקינה ללא סימנים
- 19 גנירולוגיים אובייקטיביים חולניים. משכך מצא אף מומחה זה כי לא נותרה לתובע כל נכות
- 20 גנירולוגית בעטייה של התאונה.
- 21
- 22 13. הנתבעים חלקו על קביעותיו של פרופ' גנאל וביקשו לחוקרו בחקירה נגדית כאשר הוצגו בפניו בצורה
- 23 מלאה כל הסתייגויות הנתבעים, אך הוא עמד על נכונות קביעתו וחוות דעתו.
- 24
- 25 14. אפיק ראשון בו ניסה התובע לקעקע את מסקנתו של ד"ר גנאל הינו הטענה כי המומחה השתמש
- 26 לצורך קביעת אחוזי נכותו של התובע בסעיף 35 כסעיף סל. עיון בתשובותיו של המומחה מעלה כי
- 27 המומחה השתמש בסעיף לא כסעיף סל, אלא כסעיף ישיר הן בארטריטיס והמתאר את מצבו של
- 28 התובע (פרוטוקול הדיון מיום 4.11.15 עמ' 34 ש' 26-27), כאשר המומחה ציין מפורשות כי אצל
- 29 התובע אובחנו בצילומי רנטגן שינויים ניווניים ואף ממצאים קליניים (פרוטוקול הדיון מיום 4.11.15
- 30 עמ' 34 ש' 27-28). המומחה אף ציין כי אילו היה עושה שימוש בסעיף 48 הן במגבלות טווח התנועה
- 31 של הירך היה מגיע לאותה תוצאה.
- 32

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 36933-08 פדידה ואח' נ' גל כהן ואח'

תיק חיצוני:

15. הנתבעים ניסו לטעון כי לאחר צפייה בסרטונים המונארים את תפקודו של התובע בחיי היומיום שינה המומחה מסקנותיו. לא עלה בידי לקבל טענה זו. מחקירת המומחה עולה כי לאחר צפייה בסרטונים לא ניכר כי התובע מבצע פעולות אותן לא יכול לבצע לאור טיב נכותו, ולמעשה גם קטוע רגל יכול לבצע הפעולות אותן ביצע התובע (פרוטוקול הדיון מיום 4.11.15 עמ' 39 ש' 14-15). המומחה הדגיש כי לא ניתן להוריד נכות על סמך צפייה בסרטונים ללא בדיקה חוזרת או עריכת צילומי רנטגן (עמ' 40 ש' 4, 8-12), כאשר אפילו ניתן היה להתרשם ממגמה חיובית במצבו של התובע, בכל מקרה מגבלותיו עדיין נמצאות בטווח הנכות של 30% אשר נקבעה על ידיו (עמ' 44 ש' 14-10). המומחה אף אישר כי לו היה מוצא לנכון להוריד לתובע מאחוזי הנכות שנקבעו על ידיו היה נעשה לתובע עוול, שכן בעוד כמה שנים בהחלט תיתכן הרעה במצבו (עמ' 40 ש' 11).
- 10
- באשר לסרטון הסולם, המומחה תבעיר כי מבחינה טכנית התובע יוכל לעלות על סולם, כאשר בהשוואה לאדם בריא יתכן כי בתחילת היום הפעולה תחיה עבורו לא קשה יותר, ובסוף היום קשה מאוד (פרוטוקול הדיון מיום 4.11.15 עמ' 38 ש' 24-27 עמ' 43 ש' 27-32), כאשר יכולתו לעשות כן הינו פונקציה של הכאב ויכולתו לעמוד בו (עמ' 38 ש' 27). באשר לסרטון החתונה המומחה תבעיר כי לא ניתן ללמוד דבר מן הסרטון אודות תפקודו של התובע מלבד כי נהנה מן החיים בארועים מסויימים מה שרצוי עבורו (עמ' 43 ש' 21-24), וכי אין מניעה כי יקפוץ בחתונה במשך מספר שעות (עמ' 42 ש' 10-19), ולבסוף באשר לסרטון הכיסא תבעיר המומחה כי הסרטון לא דווקא מדגים זווית 90 מעלות בין הגוף לרגל (עמ' 44 ש' 1-8).
- 19
- 20
16. נתיב אחר בו ניסו הנתבעים לטעון כי המומחה שגח בקובעו לתובע נכות בגין נזק עצבי לעצב הירכי השטחי, שכן המומחה קבע בחוות דעתו כי התחושה של התובע במקום תקינה. לזאת אציין כי המומחה אישר מפורשות בבית המשפט כי נפלה טעות בחוות דעתו במקום שצויין כי התחושה תקינה (עמ' 42 ש' 2-5), כאשר לא מצאתי כל פסול או נימוקים זרים כטענת הנתבעים בהסברו זה של המומחה.
- 26
17. לבסוף ניסו הנתבעים לכרסם במסקנות המומחה בטוענם כי המומחה ציין בחוות דעתו כי תלונות התובע בלתי אמינות לעניין תחושה מופחתת ביד ימין. שוב איני יכול להיות שותף להתרשמות זו של הנתבעים. לזאת אציין כי המומחה טען בבית המשפט כי תלונות התובע ניכרו בעיניו כאמינות, וכי אמנם הבדיקה כרוכה בשיתוף פעולה של הנבדק, אך בידי מומחים דרכים עקיפות להתגבר על כך (פרוטוקול הדיון מיום 4.11.15 עמ' 36 ש' 17-19). המומחה אף ציין כי במקרה של התובע מצא תתאמה בין תבדיקה האקטיבית לפסיבית (עמ' 36 ש' 24-25) תוך שהוא מציין מפורשות שהינו בעל ניסיון ולא התרשם כי במקרה זה מדובר בתובע שניסה להערים עליו (עמ' 39 ש' 4-5). המומחה אף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 36933-08 פדידה ואח' נ' גל כהן ואח'

תיק חיצוני

- 1 זיין כי לתובע זולדלו שרירי העכוז, מה שמלמד כי באופן אובייקטיבי מתקשה בהפעלת שריר זה
 2 [עמ' 43 ש' 14-13].
- 3
- 4 18. לאור האמור לעיל הרי שפרט להטחת טענות בעלמא לא הניחו הנתבעים ביסוס כלשהו להתערבות
 5 ביהמ"ש בקביעותיו של המומחה אשר הותיר כי רושם חיובי. מסקנתי מתשובותיו בחקירה הנגדית
 6 הינה כי לא נמצא רבב בתשתית העובדתית עליה הסתמך המומחה, וכי חוות הדעת, הינה מבוססת
 7 כנדרש. לאור הסבריו המפורטים של המומחה בעדותו לא מצאתי כל פגם בשיקול דעתו, ולא
 8 שוכנעתי כי יש סיבה לסטות מחוות דעתו.
- 9
- 10 19. זאת ועוד, המומחה הרפואי אשר בדק את התובע, מונה ע"י בית המשפט, ולפיכך אין לו כל עניין
 11 לרצות את אחד הצדדים, וכל חוות דעת של מומחה נטולת פניות ואובייקטיביות, ולמעט מקרים
 12 חריגים, בית המשפט נוטה לאמצה.
- 13
- 14 בית המשפט עמד על מעמדו של המומחה בבר"ע (מחוזי חי') 776/06 דן נ' פרוינד (פורסם
 15 בנבו), 20.11.06: "למומחה מטעם בית המשפט מעמד מיוחד, והוא חב נאמנות והגינות
 16 מוגברות כלפי בית המשפט, עליו להיות נטרלי ולפעול ללא משוא פנים או ניגוד עניינים,
 17 כמי שמסייע לבית המשפט להגיע לחקר האמת, וככזה הוא משמש כזוועו הארוכה של
 18 בית המשפט".
- 19 וכן ברע"א 1858/08 חדר חב' לביטוח בע"מ נ' גלית אמויאל (פורסם בנבו 9.7.08):
 20 "מעמדו של המומחה מטעם בית המשפט הוסדר בתקנות פיצויים לנפגעי תאונות דרכים
 21 (מומחים), תשמ"ז-1986 (להלן: תקנות המומחים), שהותקנו בעקבות תיקון 5 לחוק
 22 הפיצויים. מגמת המחוקק ומחוקק המשנה הייתה לאפשר לצדדים ולבית המשפט
 23 להסתמך על חוות דעת של גורם עצמאי ואובייקטיבי, במקום גורם, שיש חשש להיותו
 24 מוטה (ראו: א' ריבלין, תאונות הדרכים סדרי הדין וחישוב הפיצויים 561 (תשנ"ט) (להלן:
 25 ריבלין). כחלק מכך, נקבעו בתקנות הפיצויים הוראות הנועדות להבטיח את קיומו של
 26 שיקול דעת עצמאי ואובייקטיבי של המומחה מטעם בית המשפט".
- 27
- 28 20. במקרה דנן, לא נחקרו שאר המומחים הרפואיים בחקירה נגדית על חוות דעתם ע"י מי מהצדדים
 29 בחקירה נגדית, ואף לא נשלחו להם כל שאלות הבהרה, כך שהאמור בחוות דעתם לא נסתר.
 30
- 31 21. לאור האמור לעיל, אני מאמץ את חוות דעתם של המומחים.
- 32

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 36933-08 פרידה ואח' נ' גל כהן ואח'

תיק חיצוני:

1 יוצא אפוא כי נגרמה לתובע נכות צמיתה משוקללת בשיעור של 43.3% בתחום האורתופדיה כתוצאה
 2 מן התאונה (כולל נכות אסתטית).

הנכות התפקודית:

נכות תפקודית אל מול נכות רפואית

8 22. המונח "נכות תפקודית" מבטא מוגבלות או הפרעה בתפקודו של אדם שנפגע גופנית. מוגבלות זו נכון
 9 שתהא זהה או שונה מן הנכות הרפואית, כאשר הכוונה היא למידת החשפעה של הנכות על התפקוד
 10 בכלל. אחוזי הנכות אינם מחוויים בהכרח ראייה לאובדן מקביל של הכושר לתפקוד יום-יומי, לרבות
 11 הכושר לבצע עבודה.

13 קביעת שיעור הנכות התפקודית אינה מהווה סוף פסוק באשר לשיעור המגיעה בכושר השתכרותו
 14 של הנפגע המסוים. ייתכן שגריעת כושר ההשתכרות עולה או פוחתת משיעור הנכות התפקודית.

16 בע"א 646/77 יחדח לוי נ' אברחם עמיאל ושני אח' לב (3) 589, (12/10/78) נפסק:
 17 "הלכה פסוקה היא שאחוזי נכות רפואיים אינם מצביעים בהכרח על אובדן מקביל של הכושר
 18 לבצע עבודה. הכל תלוי בטיב עבודתו והתעסקותו של המערער ובטיב המגיעה בבריאותו".

20 בע"א 586/84 גדנון מקלף נ' שרה זילברברג מג (1) 137 (16/03/89) נפסק:
 21 "אין צורך לחזור ולהדיגיש כי לא בהכרח יש תיאום בין שנים אלה, והכל תלוי במהות
 22 המגיעה. עיסוקו של הנפגע, יכולת אדפטציה שלו, כושר שיקום, תנאי שוק בעבודה
 23 וכדומה גורמים שאין צורך לעמוד עליהם כאן."

25 23. בענייננו נטושה המחלוקת בין הצדדים בעניין שיעור הנכות התפקודית של התובעת בעקבות התאונה.

27 24. לטענת התובע, אין מדובר בנכות שולית וזניחה, אלא בנכות רפואית, המסבה לו מאז התאונה הגבלת
 28 וכאבים ברגל שמאל, זאת במצב בו התנועה של מפרק הירך מוגבלת מאוד והעצב פגוע. כתוצאה
 29 מכך נבצר מן התובע, שגם עובר לתאונה סבל בעיות התנהגות, אולם היה עתיד לסיים התיכון עם
 30 תעודת בגרות, לשוב לאחר התאונה השלישית והשיקום הארוך למעגל הלימודים, ואי לכך נשר מבית
 31 הספר, לא גויס לצבא, ונותר עד היום חסר כל השכלה פורמלית. לדבריו עד היום הינו מתקשה
 32 ברכינה ובהתכופפות, בעמידה ובהליכה ממושכות, בעליה ובירידה במדרגות, בנשיאת משאות
 33 כבדים ובכל פעולה הכרוכה במאמץ פיזי, ומצבו שונה לאין שיעור מתפקודו עובר לתאונה כאשר

בית משפט שלום בתל אביב - יפו

ת"א 36933-08 פדידה ואח' נ' גל כהן ואח'

תיק חיצוני:

1 לשיטתו מצבו הולך ומדרדר, ולמעשה בעטיו של מצבו נבצר ממנו עד היום להשתלב בשוק העבודה
2 בעבודה מסודרת, למעט עבודת זמניות בהן עסק במהלך השנים.
3
4 התובע אף מפנה להלכה לגבי קטינים וצעירים בתחילת דרכם המקצועית, לפיה התבססה השיטה
5 לפסוק נכות תפקודית לפחות לפי הנכות הרפואית, וזאת בשל אי הוודאות כאשר לעיסוקם בעתיד
6 ובשל שנות העבודה הרבות העומדות בפניהם. אי לכך מבקש התובע כי גם במקרה שלו ינהג בית
7 המשפט כך, ויקבע את נכותו התפקודית בשיעור שלא יפחת מנכותו הרפואית.
8
9 25. לעומתו, הנתבעים סבורים מנגד כי הנכות התפקודית של התובע אינה מגעת כדי נכותו הרפואית,
10 וקיים פער של ממש בין מגבלותיו מבחינה רפואית לבין יכולתו לעבוד ולתפקד. לטענתם, מדובר
11 בפגיעה קלה בלבד אשר אינה אמורה להשליך על נכותו התפקודית.
12
13
14

דיון:

התאונה השלישית

16
17
18 26. ככלל נקבעה בפסיקה חוקה לגבי קטינים, הניתנת לסתירה, לפיה יש לקבוע את שיעור נכותם
19 התפקודית בהתאמה לשיעור הנכות הרפואית, אולם זאת רק במצב בו לכל רכיבי הנכות
20 הרפואית קיימת משמעות תפקודית.
21
22 "קיים קושי להעריך את הנכות התפקודית של קטין וכאשר אין אינדיקציות סותרות, קביעת
23 שיעור הנכות התפקודית לפי שיעור הנכות הרפואית היא הדרך הנכונה." (ע"א 9873/06 כלל
24 חבדה לביטוח נגד 22/03/09, ראה גם ע"א 5148/05 קוגלמן נ' לוי (פורסם בנבו) 20/02/08).
25
26 27. במקרה דן התרשמותי היא שמסלול חייו של התובע אכן הוסט ממסלולו בעטייה של התאונה
27 השלישית, ולאחר התאונה הקשה והשיקום הארוך נבצר מן התובע לשוב ללימודיו. אמנם אף עובר
28 לתאונה סבל התובע מבעיות התנהגות, מבעיות קשב (ריכוז) ועבר תכופות בתי ספר (ראה תצהירו ס'
29 19, עדותו פרוטוקול הדיון מיום 11.2.15 עמ' 7 ש' 9 ואילך עמ' 8 ש' 8-11, עמ' 8 ש' 25-29), ואפילו
30 אקבל גרסת הנתבעים כי התעודה המראת הדרדרות בציונים לצד התעודה הטובה מכיתה ט' עובר
31 לתאונה (אציין כי התעודות לא הוגשו לביהמ"ש), הרי שאין בכך להעיד כי התובע היה נושר מבית
32 הספר או לא מסיים את חוק לימודיו עם "תעודת בגרות". ניסיון החיים מלמד כי נערים רבים לא
33 מבינים את חשיבות הלימודים בגיל צעיר יחסית בעודם בחטיבת ביניים, אולם עם התבגרותם משנים
34 התנהלותם, ולקראת בחינות הבגרות לומדים ברצינות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 36933-08 מדידה ואח' נ' גל כהן ואח'

תיק חיצוני:

- 1
- 2 אני סבור כי במקרה זה התובע שסבל מבעיות התנהגות וחפרעות קשב וריכוז נאבק עובר לתאונה ככל
- 3 יכולתו להישאר במסגרת בית ספר, כאשר לא נסתרה טענתו כי למד במסלול בו עתיד היה לסיים תיכון
- 4 ולאחוז בתעודת בגרות, כאשר לטעמי מדובר בתובע אשר מצבו ההתנהגותי היה בחזקת גולגולת דקה
- 5 עבור הנתבעים. לפיכך לאור עקרון זה של גולגולת דקה יש להכיר באחריות המזיק לנזקים בלתי
- 6 צפויים שמקורם בחולשותיו המקדמיות והבלתי צפויות של התובע, כאשר התאונה היתה "הקש
- 7 ששבר את גב הגמל", מה שחביא לסתימת הגולל על סיכוייו לסיים תיכון כרוב בני גילו.
- 8
- 9 עוד אציין בהקשר זה כי מעבר לטענות הנתבעים על ציונים גרועים ומעבר תכוף בין בתי ספר לא
- 10 חובאה כל ראייה כי התובע אובחן בנעוריו כסובל מהפרעות חריגות, כי היה חסר יכולות מבחינה
- 11 לימודית או כי טופל במסגרות במיועדות לנערים בעלי הפרעות התנהגות מיוחדות, ואני סבור כי אין
- 12 די בראיות שהובאו ע"י הנתבעים להוכיח כי התובע לא היה מסיים תיכון בין כה וכה. להפך ציוניו
- 13 הטובים של התובע מהמחצית הראשונה של כיתה ט' כפי שאף מאשרים הנתבעים אפילו לא חובאה
- 14 תעודת המחצית השנייה, יש בה להראות כי לפנינו נער הניחן במוטנציאל לימודי.
- 15
- 16 28. בנוסף לא הוכח כאמור ע"י הנתבעים בין היתר באמצעות חסרטינים שחובאו וחקירות החוקרים
- 17 שפעלו בשירות הנתבעים כי התובע מתפקד באופן שאינו הולם את נכותו הרפואית או מבצע פעולות
- 18 אשר מעידות כי תפקודו תקין לחלוטין, כאשר מומחה ביהמ"ש פרופ' גנאל קבע כאמור כי
- 19 מחסרטינים לא עולה תפקוד החורג מאחוזי הנכות שנקבעו עבור התובע.
- 20
- 21 29. מעגד בהחלט היה מצופה כי התובע יזמן לעדות מי ממעסיקיו הרבים לאורך השנים בעבודות הזמניות
- 22 בהן עסק להעיד על קשייו בעבודת הפיזיות אותן ביצע, אולם באופן תמוה הוא לא עשה כן ולמשל
- 23 פרוטוקול הדיון מיום 11.2.15 עמ' 18 ש' 4-1, עמ' 17 ש' 24-26 שם מעיד התובע כי הסובבים אותו
- 24 בעבודתו היו מודעים למגבלותיו).
- 25
- 26 30. מתשובותיו אף ניכר כי חלה הטבה בתפקודו כאשר למול דבריו בתצהירו כי מתקשה בעלייה במדרגות
- 27 (ס' 21) וגאלץ להיעזר באביזרים רפואיים שונים, הרי שבבית המשפט העיד כי לפרקים כבר לא
- 28 התקשה בעלייה במדרגות (עמ' 34 ש' 27-32), וכי כיום לא משתמש בעזרים רפואיים (פרוטוקול הדיון
- 29 מיום 11.2.15 עמ' 30 ש' 5).
- 30
- 31 אולם בהקשר זה חרף הטבה במצבו הרי שמצב זה מתאזן עם ההדרדרות אפשרית וצפויה (ראה סעיף
- 32 ב' לחוות דעת משלימה) במצבו של התובע שעשויה להגיע עד מאת אחוזים במצב של סירוב להינתח
- 33 להחלפת מפרק (ראה תשובות הכהרה של פרופ' גנאל מיום 12.6.12). גם אם יעבור התובע ניתוח הרי

בית משפט שלום בתל אביב - יפו

ת"א 36933-08 מדידה ואח' נ' גל כהן ואח'

תיק חיצוני.

- 1 לפי המומחה יאלץ למספר ניתוחים במהלך חייו כאשר לאחר כל אחד מהם יאלץ לשהות באי כושר,
 2 ומצבו ילך וידרדר עד שיאלץ לעבור ניתוח נוסף.
 3
 4 בהקשר זה אציין כי התובע טען בבית המשפט כי הינו מסרב להינתח מפאת פחד חרף סיכויי ההצלחה
 5 הגבוהים של הניתוח וכן לאור העובדה כי הינו נוטל קומדין (נעמ' 32 ש' 15-24). לזאת אציין כי ההסבר
 6 כי התובע אינו מעוניין בניתוח מניח את דעתי, ולא נובע מחמת רצון להפיק רווח משני. מדובר בניתוח
 7 אשר מטבע הדברים כרוך בתקופת שיקום ומלווה בסבל, וגם לדברי המומחה יצריך בסופו של דבר
 8 ניתוחים נוספים וקשים יותר מפעם לפעם עקב אורך החיים המוגבל של השתל. כאשר עסקינן
 9 בהסכמה לניתוח ובפגיעה בשלמות הגוף על כל סיכוניו, סירוב סביר של ניזוק לא ייחשב כהפרה של
 10 החובה להקטין נזקיו. אין לשכוח כי סבירות האמצעים שעל הנפגע לנקוט במסגרת חובתו להקטנת
 11 הנזק נבחנת באמות מידת ליברליות, כאשר רמת הסבירות הנדרשת במקרה כזה מהתובע אינה גבוהה
 12 במיוחד (ראה ד' קציר פיצויים בשל נזק גוף תשס"ג, מהדורה חמישית כרך ב' עמ' 1658).
 13
 14 31. לבסוף אציין כי אני סבור כי באשר לנכות בגין הצלקת, הנכות מבוססת על סעיף 175(1) ב לתקנות
 15 חמתיחס למצב של צלקת מכאיבה או מכוערת. אני שולל כי גירוי או דקירות הנובעים מהצלקת,
 16 לדברי התובע, עשויים לפגוע בתפקודו הכללי.
 17
 18 אך יחד עם זאת אף התובע עצמו לא ביקש לשקלל נכות זו במסגרת נכותו התפקודית (ראה ס' 17
 19 לסיכומים), כאשר נקודת המוצא היא שלנכות אסתטית אין השלכה תפקודית (ע"א 8639/04 דולב
 20 חברה לביטוח בע"מ נ' גבוע טוליחאן (פורסם בנבו) (18/05/06). לעיתים ניתן לסטות מן הכלל,
 21 למשל כאשר מדובר בילדים שטרם בחרו מסלול מקצועי שמא ירצו לעסוק בתחומי מדיה, בהם על
 22 העוסק להציג גוף או פנים מושלמים (ראה ע"א 577/88 מירון נ' ישראלי פי"ד מו (2) 286, 291
 23 30/03/92). עוד ניתן לסטות מן הכלל כאשר הפגיעה האסתטית ניכרת לעין, מופיעה במקום גלוי כגון
 24 פניו של אדם, ועלולה לדחות מעסיקים פוטנציאליים במודע או שלא במודע. (ראה פסק דין ת"א
 25 48696/05 דבי נ' כלל חברה לביטוח בע"מ (פורסם בנבו, 31/05/09), אך כל אלו אינם מתקיימים
 26 במקרה של התובע, על כן אין לנכות האסתטית השלכה תפקודית.
 27
 28 **התאונה השנייה**
 29
 30 32. תאונה זו לא הותירה אצל התובע כל נכות רפואית צמיתה, ואף לשיטת התובע לא נותרה לו
 31 כל נכות תפקודית בעטיה של תאונה זו.
 32

בית משפט שלום בתל אביב - יפו

ת"א 36933-08 פדידה ואח' נ' גל כהן ואח'

תיק חיצוני:

1 לאור מכלול הנתונים הנ"ל ובהתחשב באופן בו בהתובע מצליח לתפקד חרף נכותו, כעולה מן
2 הסרטונים שהוצגו, סבורני כי יש לסטות מן החלכה באשר לקטינים, אך רק במעט ולכן אני
3 קובע כי הנכות התפקודית של התובע הינה בשיעור של 30%.

הפסד השתכרות לעבר

התאונה השלישית

9 33. התובע מבקש לקבוע לאור החזקה בנוגע לקטינים כי אלמלא התאונה היה משתכר כגובה השכר
10 הממוצע במשק, כאשר הנחה זו תקפה אף לעבר. אי לכך מבקש התובע לחשב הפסדיו כלדקמן: במשך
11 תקופת השירות הצבאי על בסיס 37% נכות ו-70% מהפסד מלא בהתאם לקביעת ביהמ"ש העליון
12 בע"א 357/80 נעים נ' ברדה פ"ד לונן (3) 15.7.82 762, ולאחר מכן עד היום על בסיס השכר הממוצע
13 במשק ונכות בשיעור 37%.

15 34. מנגד טוענים הנתבעים כי לנוכח נתוניו, שלל בעיות ההתנהגות מהם סבל התובע וציוניו הירודים עוד
16 עובר לתאונה, לא היה משתכר התובע בשיעור השכר הממוצע במשק, ופוטנציאל השתכרותו החודשי
17 הינו 6,000 ₪ בלבד, שכר אותו השיג בלאו הכי חרף מגבלותיו לשיטתו בעטייה של התאונה.

דיון

התאונה השלישית

23 35. התובע השתלב בשוק העבודה החל משנת 2009, אולם לא צירף תלושי שכר, אלא משנת 2014,
24 תלושים המעידים על שכר של 7,500 ₪ ברוטו ו-7145 ₪ נטו (וכן תלושים לחודשים 4-5/13 (מצורף
25 לתצהירו 4632 ₪ (2800 ₪). היעדרם של התלושים לאורך השנים הינו תמוה (ראה גם עמ' 17 שי
26 7-8) ומותר רשם כי הרוויח שכר נאה גם לשיטתו.

28 36. הגם כי אני סבור כפי שימרט בפרק הפסדי השתכרות לעתיד כי לא הופרכה החזקה לפיה התובע היה
29 משתכר בסופו של יום אלמלא התאונה בשיעור השכר הממוצע במשק, הרי שנתונים אלו לא תקפים
30 לשנים הראשונות להשתלבותו בעבודה:

32 כך לעניין התקופה הראשונה - תקופת השירות הצבאי - הרי שלו היה התובע מתגייס לצבא הרי שהיה
33 נמנע ממנו לעבוד במשרה מלאה תוך השגת השכר הממוצע במשק, וכל שהיה בידי להשתכר היה
34 משכורת צבאית, ויתכן כי הכנסה נוספת ממשרה חלקית זו או אחרת, כך ששיעור השתכרות אותו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 08-36933 פדידה ואח' נ' גל כהן ואח'

תיק חיצוני:

1 השיג בפועל בתקופה זו בעטייה של התאונה לא נופל לטעמי משיעור ההשתכרות שהיה בידיו להשיג
2 אלמלא התאונה.

3
4 כמו כן הדעת נותנת כי אדם בראשית דרכו המקצועית לא מגיע באופן מיידי לשכר הממוצע במשק,
5 כאשר אין מחלוקת כי עד שנת 2014 עסק התובע בעבודות מזדמנות שהניבו לשיטתו שכר הנע בין
6 4,000 ₪ לחודש ל-7,500 ₪ (ראה חקירת התובע עמ' 17-13), ואין מניעה שגם כיום ימשיך לעסוק
7 בעבודות דומות, זאת במצב בו לא הוכיח התובע החמרה במצבו כיום.

8
9 יחד עם זאת, מן הספק שמא לנכותו חיתה השפעה כלשהי על השתכרותו בתקופה זו שלאחר השירות
10 הצבאי לו אכן היה מגויס, אני פוסק לתובע סכום גלובאלי לעבר בסך 30,000 ₪.

התאונת השניה

12
13
14 37. התובע עצמו לא עתר לכל הפסדי השתכרות לעבר בשל תאונה זו.

הפסד השתכרות לעתיד:

15
16
17
18 "פירוס הנזק של הפסד כושר השתכרות לעתיד מעמיד קשיים רבים בפני ביהמ"ש הנדרש
19 לקובעו. המדובר בדרך כלל בהפסד אשר יש בו לקובעו למשך תקופה ארוכה בעתיד. לעיתים
20 לתקופה של עשרות שנים. כאשר הנסתר רב על הנגלה. (ע"א 3049/93 סימואל גירוגיסיאן
21 נ' סייף רחדי פ"ד נב (3) 800,792 - 801 (08/06/95)).

22
23 38. התובע מציע לחשב את אופן ההשתכרות לעתיד על בסיס הנכות הרפואית בשיעור 37% והשכר
24 הממוצע במשק כמקובל לטענתו בעניינם של קטינים וצעירים בתחילת דרכם המקצועית. בנוסף
25 עותר התובע לפיצוי בגין תקופות אי הכושר הארוכות להן ידרש בעטיים של הניתוחים החוזרים
26 שיאלץ לעבור לאחר ניתוח החלפת מפרק הירך.

27
28 39. הנתבעים מנגד טוענים כי התמונה אותה מבקש התובע לצייר לגבי יכולותיו ותפקודיו הינה מגמתית
29 ומוקצנת, ולא ייגרם לתובע הפסד השתכרות לעתיד בשיעור אותו הוא מציג.

30
31 40. בעיקרון הנחת העבודה לגבי קטינים ואנשים צעירים בראשית דרכם המקצועית, יש לחשב את אובדן
32 כושר השתכרותם על בסיס החנחה שאלמלא התאונה חיו משתכרים כשיעור השכר הממוצע במשק.

33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 36933-08 פדידה ואח' נ' גל כהן ואח'

תיק חיצוני.

- 1 כך נקבע, למשל, בע"א 327/81 ברחלי נ' חפח פד"י לח (3) 25/09/84 :
- 2 "אכן, הישוב אבדן כושר השתכרות בעתיד הוא לעתים, ובמידה רבה, מבוסס על
- 3 השערות או על נתונים סטטיסטיים לא ודאיים. בעיקר נכון הדבר לגבי צעירים
- 4 שדרכם בחיים טרם נשללה ואין לדעת עתידם ודרכי התפתחותם. בגלל אותה אי
- 5 וודאות וחוסר אפשרות לנחש פני העתיד לגבי צעיר, יש שבמקרים מתאימים
- 6 משמש השכר הממוצע במשק כנקודת מוצא".
- 7
- 8 וכן בע"א 5118/90 אילנה בשה נ' נדדינת ישראל 04/08/93, [פורסם בנבו] נקבע נחרצות, מפי
- 9 כב' השופט דורנר, כי:
- 10 "אכן, באותם מקרים בהם אין לבית-המשפט נתונים לקביעת כושר השתכרותו
- 11 של קטין, וכשאינן נימוקים לסטייה מן הכלל, ישמש השכר הממוצע במשק כמודד
- 12 ראוי לקביעת כושר ההשתכרות". (ראה גם הלכת רים אבו חנא ע"א 10064/02 מגדל
- 13 חברה לביטוח בע"מ נ' רים אבו חנא פד"י ס (3), 13, 61 27/09/05.
- 14
- 15 41. בהמשך למסקנותיי אני סבור כי הנתבעים לא תציגו בפני בית המשפט ראיות אשר יש בהן להפריך
- 16 ההנחה הנ"ל בנוגע ליכולת התובע להגיע לשכר הממוצע במשק. אין לטעמי די בעובדה כי התובע
- 17 בנעוריו עבר תכופות בין ספר או סבל מהפרעות התנהגות ובעיות קשב וריכוז להוכיח כי היה
- 18 נמנע ממנו להשתכר בסופו של דבר בשיעור השכר הממוצע במשק.
- 19
- 20 כאמור לא נשללה טענת התובע כי עובר לתאונה למד במסלול שהיה מקנה לו עם סיום לימודיו
- 21 תעודת בגרות, ואני סבור כי התאונה הינה בבחינת חקש ששבר את גב הגמל עבור נער שנאבק חרף
- 22 בעיותיו להישאר במסגרת לימודית. לא הוכח כאמור כי התובע סבל מהטרעות התנהגות חריגות או
- 23 בעיות נפשיות שהיה בהן למנוע ממנו להשתלב בעתיד בשוק העבודה, ואפילו טוענים הנתבעים כי
- 24 ציוניו היו נמוכים גם ללא קשר לתאונה, הרי שמן המפורסמות היא שלא רק בעלי ציונים גבוהים
- 25 עולה בידם להשתכר כשיעור השכר הממוצע במשק.
- 26
- 27 42. לא נסתרו אף ע"י הנתבעים קביעותיו של המומחה ביחס לשיעור נכותו הקבועה, וכן קביעותיו בכל
- 28 הנוגע לפגיעה ברגל התובע אשר נגרמה לתובע כתוצאה מתאונה זו והשלכותיה. במצב זה סביר כי
- 29 עבודתו של התובע תכלול רכיב פיזי בולט, ולנכותו תהא השפעה על כל עיסוק בתחום זה בו יבחר.
- 30
- 31 43. עוד אציין כי בחיעוד ראיה אחרת לסתור, הנחת עבודה היא לגבי קטינים, שטרם הגיעו במועד
- 32 התאונה לגיל בגרות, ודרך השתכרותם טרם התגבשה, כי יש לערוך את הישוב אובדן כושר
- 33 ההשתכרות בהתבסס על נכותם הרפואית.
- 34

בית משפט שלום בתל אביב - יפו

ת"א 08-36933 פדידה ואח' נ' גל כהן ואח'

תיק חיצוני:

1 אי לכך יש לחשב את הפסד השתכרותו של התובע לעתיד על בסיס נכותו התפקודית 30% והשכר
2 הממוצע במשק סח"כ 743,757 ₪, בנוסף יש לפסוק לתובע סכום גלובאלי נוסף בסך 40,000 ₪ עבור
3 תקופת אי כושר בשל ניתוחים אותם יתכן יאלץ לעבור עם הדרדרות במצבו, זאת חרף העובדה כי כיום
4 מסרב להינתח.

5
6 44. אין גם ספק כי כתוצאה מהפסדי השכר שייגרמו לתובע בעתיד ייגרמו לו גם הפסדים בעתיד של זכויות
7 סוציאליות בגין אותם כספים שהמעביד ימנע מלהפריש:
8 12% מהפסדי השכר לעבר ולעתיד = 97,650 ₪.

התאונה השנייה

9
10
11
12 45. התובע עצמו לא עתר לכל הפסדי השתכרות לעתיד בשל תאונה זו.

הוצאות רפואיות לעבר והוצאות נסיעה:

13
14
15
16 46. לגבי העבר עסקינן בנזק מיוחד שיש להוכיחו. וראו ע"א 525/74 אטבססוס וכימיקלים חברה
17 בע"מ נ' פז גז חברה לשידוק בע"מ פד"י ל (3) 281 10/6/76 שם נקבע:
18 "נזק מיוחד חייב להיטען במפורש ובמפורט. הוא טעון הוכחה מדויקת ואסור לו
19 לשופט להעריכו לפי אומדנו. תובע הטוען כי נגרם לו נזק מיוחד חייב להוכיח לא רק
20 שאכן נגרם לו נזק אלא גם את היקפו או שיעורו.

21
22 47. התובע טוען כי נגרמו ויגרמו לו הוצאות בגין טיפולים רפואיים, נסיעות, טיפולים אלטרנטיביים
23 פיזיותרפיים ואביזרי עזר רפואיים. הוא אף מפנה להעתקי קבלות חלקיות במסגרת מוצגיו (מצורף
24 לתצהירו). אי לכך הוא עותר לפצותו בגין הוצאות אלו בסך של 20,000 ₪ הן לעבר והן לעתיד.

25
26 48. התובע אף מוסיף כי עקב התאונה הוא מתקשה באופן כללי להתנייד. אי לכך הוא עותר לפצותו
27 בגין הוצאות רפואיות לעבר ולעתיד על בסיס סך של 500 ₪ לחודש : לעבר 47,000 ₪ ולעתיד
28 163,750 ₪.

29
30 49. לעומת זאת טוענים הנתבעים כי אין מקום לפצות את התובע בשיעורים להם עותר. לטענתם, מרבית
31 הוצאותיו מכוסות באמצעות קופות החולים, ובמסגרת מוצגיו צירף קבלות שאינם נוגעות לתאונה
32 זו. הנתבעים מציעים אם כן פיצוי בסך 2,000 ₪ לעבר ופיצוי בסך 5,000 ₪ לעתיד כראש נזק זה.

33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 36933-08 מדידה ואח' נ' גל כהן ואח'

תיק חיצוני:

50. אכן, בהתאם לחוק בריאות ממלכתי התשנ"ד 1994 (לחלן חוק הבריאות) קיימת זכות לכל תושבי המדינה לשירותי בריאות כמשמעותם בסעיף 3 לחוק האמור. שירותי הבריאות ניתנים עפ"י סל הבריאות בתחומים המוגדרים בסעיף 6 לחוק.
- התובע נזקק לבדיקות ומעקבים וטיפולים רפואיים חניתנים לו באמצעות קופת החולים בה הוא חבר. כן נזקק לתרופות הכלולות בסל הבריאות, שמיום 01/01/10 מכוחו של חוק ההתייעלות הכלכלית, תיקוני חקיקה ליישום התוכנית הכלכלית לשנים 2009-2010 התשנ"ט 2009, לא נגבית השתתפות עצמית בעבורן, וניתן פטור אף מהוצאות הנסיעות לטיפולים רפואיים גם אם התאונה התרחשה עובר לתיקון. התובע לא צירף אסמכתאות לטענתו מעבר לקבלות בסך כ-3200 ₪ או הוכיח כי הטיפולים והתרופות להם נזקק או יזדקק בעתיד אינם נכללים בסל שירותי הבריאות.
- על כן אין מקום לפצותו מכוח הוראת הפסיקה כי "אם יכול התובע לקבל סיפול רפואי ללא תמורה עליו לקבלו ולא לגולל על המזיק הוצאות שאינן נחוצות" (ע"א 2596/92 הסנה חברה לביטוח בע"מ נ' אבינועם כהן ואח' פורסם בנבו 05/02/95).
- וכן בע"א 5557/95 סחר נ' אלחודד פ"ד נא (2) 4.97 724 נקבע כי "אין לפצות תובע אשר הוא זכאי כחבר קופת חולים לקבלם חינום במסגרת סל הבריאות לפי חוק ביטוח בריאות ממלכתי התשנ"ד (1994)".
51. יחד עם זאת עדיין שזכנתי כי לאור הפגיעה ומהות הטיפולים להם נזקק התובע סביר כי התובע נשא דמי השתתפות לטיפולים רפואיים מסוימים ואבזורים מסוימים מעבר לקבלות שהוצגו, ואשר אין בהן לשפוך אור על התמונה בכללותה, וכי נזקק להוצאות נסיעה לטיפולים אלה לפחות עד שנת 2010. מצאתי כי יהיה זה נכון לפסוק לתובע בפריט זה על דרך של אומדנה פיצוי בסך 8,000 ₪.
52. באשר לתקופת העתיד, סבורני כי כל הטיפולים הרופאים והתרופות שיצרוך התובע בגין התאונה מכוסים, כאמור, ע"י קופת החולים אליה הוא שייך מכוח התיקון לחוק ההסדרים 2009-2010, כך גם הנסיעות לטיפולים, והתובע לא יידרש להשתתפות עצמית בעלות הטיפולים והתרופות.
- עם זאת לאור הזדירות צפויה לטענת המומחה במצבו של התובע מוכן אני לפסוק לתובע פיצוי גלובאלי כלשהו לעתיד בסך 8,000 ₪ אשר מגלם את האפשרות כי התובע ישא בהוצאות מעבר לניתן לו במסגרת סל הבריאות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 36933-08 פדידה ואח' נ' גל כהן ואח'

תיק חיצוני.

1 53. בנוסף, מקובלת עלי הטענה כי בגין הפגיעה נאלץ ויאלץ התובע לשאת בהוצאות נידות מוגברות,
 2 ובראש נזק זה ראוי לפסוק לו סכום גלובאלי אותו אני מעריך לעבר ולעתיד בסך של **20,000 ₪**,
 3 זאת אף בשים לב כי התובע היה נאלץ ממילא לעשות שימוש מוגבר במוניות או ברכב פרטי לנוכח
 4 מגבלתו ללא קשר לתאונה ולא יכול לנסוע באוטובוסים (פרוטוקול הדיון מיום 11.2.15 עמ' 29 ש'
 5 25-31).

התאונה השנייה

6
 7
 8 54. התובע לא עותר לפיצוי בראש נזק זה של הוצאות רפואיות בעטיה של תאונה זו.
 9

עזרת צד ג' בעבר ולעתיד:

10
 11
 12 55. בסי' 26-27 לתצהירו טען התובע כי לאחר התאונה בשל מגבלותיו התקשה בביצוע הפעולות היומיומיות
 13 הרגילות ונעזר בחוריו ובני משפחתו אשר סעדו אותו וסיפקו את כל צרכיו, כולל ליווי לטיפולים
 14 ולבדיקות השונות שנאלץ לעבור. התובע חוסיף כי עדיין סובל מהגבלה בתפקודו, וחברתו היא שנוטלת
 15 על עצמה את מרבית עבודות הבית. לדבריו, מפאת מצבו עם התקדמות גילו גם בעתיד יזדקק לעזרת
 16 הזולת. אם כן הוא מבקש לפסוק לו בגין עזרת צד ג' לעבר למשך שמונת חודשי אי הכושר המלא על
 17 בסיס 4,000 ₪ לחודש, ולאחר מכן עד היום ואף לעתיד על בסיס עשר שעות שבועיות בעלות 40 ₪
 18 לשעה.
 19

20 56. לעומתו טוענים הנתבעים בסיכומיהם כי יש לפצות את התובע לעבר בתקופת אי הכושר בסך 5,000
 21 ₪ בלבד כאשר בעתיד לטענתם לאור אי העסקת עוזרת ואי היזדקקות כיום לעזרה לא יזדקק התובע
 22 לעזרה כלשהי. עם זאת מציעים הנתבעים סך של 25,000 ₪ זאת ככל שיבחר התובע לעבור ניתוחים
 23 להחלפת מפרק חירך.
 24

25 57. "הפיצויים בשל עזרה לא יפסקו בכל מקרה של הגבלה בתפקידו הגופני של הנתבע, והדבר יהיה
 26 תלוי בראיות שיובאו לפני ביהמ"ש, והעזרה תלויה ביכולתו התפקודית של הנפגע, והדבר ייקבע
 27 בכל מקרה לגופו". (קציר פיצויים בשל נזקי גוף עמ' 792).

28
 29 58. במקרה דנן מדובר בנכות רפואית לא מבוטלת של 37%. נכות זו הינה כאמור בעלת משמעות מבחינה
 30 תפקודית.
 31

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 08-36933-08 מדידה ואח' נ' גל כהן ואח'

תיק חיצוני:

1 אין גם ספק כי בתקופה הסמוכה לאחר התאונה נזקק התובע לסיוע מוגבר. גם בקביעת המומחה
2 הרפואי בתחום האורתופדיה כי לתובע נכות זמנית בשיעור 100% למשך תקופה ממושכת של למעלה
3 מחצי שנה יש כדי להעיד כי התובע נזקק לעזרה כלשהי.

4
5 עזרה כזו היא עזרה מוכרת עפ"י הדין בתור ברת פיצוי, אפילו לא הוציא בגינן הניזוק הוצאות, ואפילו
6 הקרוב המסייע לו לא נפגע בהכנסתו שלו כתוצאה מהושטת הסיוע.
7 נ"ר קציר בספרו בעמ' 820, ע"א 5774/95 שכתב נ' כץ (פורסם בנבו 19/11/97), הוזכר שם בעמ' 829.

8
9 ההלכה היא כי המזיק אינו זכאי ליהנות מן העובדה שנפגע נעזר בבני משפחתו העושים מלאכתם ללא
10 שכר (ע"א 1164/02 קרנית נ' בן חיון (פורסם בנבו) 4.8.05, ע"א 8380/03 קרנית נ' שבדאלולי (פורסם
11 בנבו 08/12/05).

12
13 אני נכון לפסוק לתובע פיצוי בגין ראש נזק בסכום גלובאלי של **30,000** ₪ לעבר וכן סכום נוסף בסך
14 **120,000** ₪ לעתיד המגלם בחובו הדרדרות צפויה במצבו עם התקדמות גילו.

התאונה השנייה

15
16 התובע לא עותר לפיצוי בראש נזק זה של עזרת צד ג' בעטייה של תאונה זו.

כאב וסבל:

התאונה השלישית

17
18
19
20
21
22
23 **59.** בהתאם לתקנה 2 (א) לתקנות פיצויים לנפגעי תאונות דרכים (חישוב פיצויים בגין נזק שאינו ממוני)
24 התשל"ו 1976, ובהתאם ל- 44% (43.3% כטענת התובע) נכות רפואית, בגיל התובע ו- 49 ימי האשפוז,
25 ועל כך אין חולק, זכאי התובע לפיצוי בסך **104,228** ₪.

התאונה השנייה

26
27
28
29
30 **60.** בייכ התובע ביקש לטעון כי ראוי לפצות את התובע בגין ראש נזק זה בפיצוי מקסימאלי על בסיס 10%
31 נכות.

32
33 **61.** בייכ הנתבעים טוען מנגד כי לכל היותר בהעדר נכות יש לפצות את התובע בסך 4,000 ₪ בגין תאונה
34 זו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 08-36933 פדידה ואח' נ' גל כהן ואח'

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

62. עיון במסמכים הרפואיים מראה פגיעה שהקנתה לתובע נכות זמנית בשיעור 100% למשך מספר ימים ו- 30% למשך חודש נוסף. כן נזקק התובע לטיפול פיזיותרפיה בשל תאונה זו.

סבורני כי המקרה דגן נופל בגדר המקרים בהם על בית המשפט לעשות שימוש בסמכות שניתנה לן בעניין הכאב והסבל, בכדי לפצות כראוי בגין כאב וסבל שלא מצאו ביטוי באחוזי נכות.

על כן הנתבעים יפצו את התובע בראש הנזק של כאב וסבל בסך של **8,000 ₪**.

(סה"כ 1,209,635 ₪)

ניכויים

63. אין חולקין כי התובע קיבל תשלומים תכופים לאחר התאונה בסך של 10,924 + 11,270 ש"ח, משוערך ל- 12,622 ₪ ו-12,354 ₪. הנתבעים טוענים גם לניכוי של 18,656 ₪ ששולם במסגרת חסכם פשרה. משוערך לחינם: 18,972 ₪. סה"כ ניכויים של 43,948 ₪.

64. כמו כן יש לנכות תגמולי מל"ל אשר עומדים על סך 80,188 ₪, אשר הינם 83,397 ₪.

סוף דבר:

65. אני מחייב את הנתבעים לשלם לתובע את הסך של 1,082,290 ₪ ומעוגל 1,082,000 ש"ח.

66. הנתבעים יישאו בתשלום האגרה ובשכר טרחת עורך דין בסכום כולל של 164,600 ₪.

67. הנתבעים יישאו בשכ"ט חוו"ד פרופי גנאל (המחצית ששולמה ע"י התובע).

68. התשלום ישולם תוך 30 ימים מיום שבי"כ הנתבעים יקבל את פסק הדין, שאם לא כן יישא הפרשי ריבית והצמדה כדין מחמועד שמועד לתשלום ועד לתשלום המלא בפועל.

69. ניתן להגיש ערעור בזכות בתוך 45 ימים מיום קבלת פסק הדין.

המוכירות תשלח את פסה"ד לב"כ הצדדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 08-36933 פד"ת ואח' נ' גל כהן ואח'

תיק חיצוני

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7

ניתן חיום, ג' אדר ב' תשע"ו, 13 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.

יובל גזית, שופט